

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka, ve věci

žalobce: **MPL Development a.s.**, IČ: 261 46 134
sídlem V Zahradách 147, Liberec 10 - Františkov
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Vondroušem
sídlem 8. března 21/13, Liberec 5

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**,
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2023, č. j. KULK 21842/2023,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 4. 4. 2023, č. j. KULK 21842/2023, a rozhodnutí Magistrátu města Liberec ze dne 5. 1. 2023, č. j. ZPVU/4330/067649/21-Dol, CJ MML 003786/23, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Martina Vondrouše, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odbor životního prostředí, oddělení vodoprávní úřad (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 5. 1. 2023, č. j. ZPVU/4330/067649/21-Dol, CJ MML 003786/23. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci podle § 110 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), uloženo opatření k odstranění zjištěných závad na jímce a septiku na pozemku p. č. 458/1 v k. ú. Františkov u Liberce, ze kterých dochází k nepovolenému vypouštění odpadních vod, a to tak, že povinná osoba provede vhodným způsobem zamezení nepovoleného odtoku (nepovoleného vypouštění odpadních vod) z jímky a septiku na pozemku p. č. 458/1 v k. ú. Františkov u Liberce, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí.
2. Vodoprávní úřad provedl dne 8. 4. 2022 kontrolu týkající se dodržování povinností vyplývajících z vodního zákona nebo povinností na základě vodního zákona uložených, a to především způsobu likvidace splaškových odpadních vod u objektu čp. 147/10 na pozemku p. č. 457 v k. ú. Františkov u Liberce. Žalobci bylo zahájení kontroly vodoprávním úřadem řádně oznámeno a v oznámení mu bylo nařízeno předložení veškerých dokladů týkajících se odkanalizování objektu. Při kontrole bylo zjištěno, že objekt je obytný dům s pěti bytovými jednotkami, ve kterém žije 12 obyvatel. Dále bylo zjištěno, že objekt je napojen na vodovodní řad, část objektu je odkanalizována do septiku a část do jímky, obě zařízení mají přepad s následným zaústěním do vodního toku, výustní objekt nebyl nalezen. Dle předloženého výkresu odkanalizování jsou na kanalizaci napojeny i přepady ze septiků objektů čp. 145/22 a 146/24 v ul. Vysoká. Kal ze septiku a jímky je vyvážen dle potřeby. V době konání kontrolní prohlídky nebyl zjištěn únik odpadních vod. Vodoprávní úřad závěrem konstatoval, že bylo zjištěno porušení zájmů chráněných vodním zákonem, kontrolovaná osoba byla poučena o způsobech odkanalizování objektu v souladu s platnou legislativou a o nutnosti pravidelného vyvážení kalů ze septiku a jímky odbornou firmou. Návrh opatření včetně lhůty ke zjednání nápravy vodoprávní úřad žalobci nestanovil. Protokol z provedené kontroly byl žalobci doručen dne 7. 6. 2022. Námitky proti kontrolnímu zjištění žalobce nepodal. Jako přílohu písemnosti ze dne 3. 6. 2022 žalobce doložil doklad o čištění septiku a jímky dne 12. 4. 2022 odbornou firmou. Dne 11. 11. 2022 bylo vodoprávním úřadem na pozemku p. č. 456/1 v k. ú. Františkov u Liberce (pozemek sousedící s vodním tokem) provedeno další ohledání, při kterém bylo zjištěno, že zde dochází k vyvěrání silně zapáchající a zkalené vody na povrch s přepadem těchto vod do bezejmenného vodního toku.

3. Dne 5. 1. 2023 vydal vodoprávní úřad prvostupňové rozhodnutí. Vodoprávní úřad odkázal na zjištění vyplývající z kontroly objektu čp. 147/10 v k. ú. Františkov u Liberce, kterou provedl dne 8. 4. 2022. Uvedl, že žalobce vypouštěl odpadní vody bez jejich řádného čištění, bez povolení k nakládání s vodami, a to nejméně v době prováděné kontroly. Dále konstatoval, že dne 11. 11. 2022 provedl další ohledání na pozemku p. č. 456/1 v k. ú. Františkov u Liberce, při kterém bylo zjištěno vyvěrání odpadních vod na povrch s přepadem do těchto vod do bezejmenného vodního toku.
4. Proti rozhodnutí vodoprávního úřadu se žalobce odvolal. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, v němž zdůraznil, že při vodoprávním dozoru, který vodoprávní úřad provedl dne 8. 4. 2022, bylo zjištěno, že žalobce porušuje § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, neboť nemá povolení k vypouštění odpadních vod (přepad se zaústěním do kanalizace vedoucí k vodnímu toku). Změnou zákona byla příslušná povolení po 1. 1. 2008 ukončena a žalobce měl povinnost požádat o vydání nového povolení. Při vodoprávním dozoru ani později však žádné povolení k vypouštění odpadních vod, které by bylo vydáno po 1. 1. 2008 nedoložil. Cílem uloženého opatření je zamezení protiprávního stavu. Jakým způsobem žalobce v současné době opatření provede, je pouze na něm, jako majiteli objektu, který je odpovědný za nepovolený odtok odpadních vod. Dle žalovaného je irelevantní, zda byl žalobce přítomen dalšímu ohledání či nikoliv, a nerozhodné je i to, zda byla prokázána přímá souvislost s vypouštěním odpadních vod s vyvěráním odpadní vody na pozemek p. č. 456/1, neboť bylo jednoznačně prokázáno, že odpadní vody z objektu čp. 147 na pozemku p. č. 457 nejsou likvidovány v souladu s právními předpisy. Žalovaný dále konstatoval, že není rozporován technický stav jímky a septiku, ale způsob odkanalizování. Opatření dle § 110 odst. 1 vodního zákona bylo uloženo k zamezení nepovoleného odtoku, resp. nepovoleného vypouštění odpadních vod z jímky a septiku na pozemku p. č. 458/1. Žalovaný se ztotožnil s námitkou žalobce, že vodoprávní úřad měl uvést, jaká ustanovení vodního zákona žalobce porušil. Vzhledem k tomu, že se jedná o rozhodnutí směřující k napravení protiprávního stavu, a nikoliv rozhodnutí týkající se uložení sankce, nezpůsobuje dle žalovaného neuvedení konkrétních ustanovení vodního zákona, která byla porušena, nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí.

II. Žaloba

5. Ve včas podané žalobě žalobce nejprve namítal, že napadené rozhodnutí se stejně jako prvostupňové rozhodnutí vodoprávního úřadu opírá pouze o místní šetření ze dne 8. 4. 2022, které bylo provedeno na pozemku p. č. 457 v k. ú. Františkov u Liberce, a ohledání pozemku p. č. 456/1, které se uskutečnilo dne 11. 11. 2022, o němž však žalobce nebyl vůbec vyrozuměn. Žalobce je přesvědčen, že měl být o ohledání vyrozuměn a měl být o tomto úkonu vyhotoven protokol. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek ze dne 3. 4. 2012, č. j. 7 As 57/2010-82, č. 2633/2012 Sb. NSS. Dle žalobce nelze argumentovat § 115 odst. 11 vodního zákona. Ve věci nebylo rozhodnuto bezodkladně, což je patrné jednak z toho, že vodoprávní úřad provedl místní šetření a ohledání, ale i z toho, že další podklady byly žalobcem zaslány dne 3. 6. 2022, vodoprávní úřad však rozhodl až dne 5. 1. 2023. Došlo k porušení § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, které je odrazem základního lidského práva zakotveného v Listině základních práv a svobod v čl. 38 odst. 2, který mimo jiné stanoví, že každý má právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Vzhledem k tomu, že žalobce takovou možnost nedostal, bylo správní řízení stíženo vadou, jejímž důsledkem je nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nezákonným postupem vodoprávního úřadu došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

současně k porušení zásady legitimního očekávání. V této souvislosti žalobce odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 58/2000 a sp. zn. II. ÚS 487/03.

6. Žalobce konstatoval, že správní orgány neprokázaly, že by porušil jakoukoliv povinnost stanovenou vodním zákonem. V protokolu o místním šetření je uvedeno pouze to, že bylo zjištěno porušení zájmů chráněných vodním zákonem, návrh opatření včetně lhůty ke zjednání nápravy však vodoprávní úřad žalobci nestanovil. Žalobce tak dosud neví, jaké zájmy chráněné vodním zákonem porušil, když v protokolu z místního šetření je navíc uvedeno, že v době konání kontrolní prohlídky nebyl zjištěn únik odpadních vod. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice uznal, že vodoprávní úřad měl uvést, jaká ustanovení vodního zákona měl žalobce porušit, tato vada však dle žalovaného nepředstavuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. S tímto posouzením žalobce nesouhlasil.
7. Pokud je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že ohledáním bylo zjištěno, že dochází k vyvěrání silně zápachající a zkalené vody na povrch s přepadech těchto vod do bezejmenného vodního toku, nebyly k tomuto obvinění předloženy žádné důkazy, resp. nebylo prokázáno, že by to byl žalobce, kdo je za takový stav odpovědný. Byl to naopak žalobce, kdo prokázal čištění septiku a jímky dne 12. 4. 2022.
8. Dle žalobce bylo celé správní řízení zmatečné, protože pokud vodoprávní úřad nemusel zjišťovat technický stav septiku a jímky, jak tvrdí žalovaný v napadeném rozhodnutí, není možné, aby žalobci byla uložena povinnost odstranit závady na jímce a septiku.
9. Žalobce zdůraznil, že z jeho strany nedošlo k žádném negativnímu zásahu do původního funkčního řešení kanalizačního vedení, naopak dosloužilé vedení v trubkách bylo nahrazeno, aby celé zařízení bylo zachováno tak, jak doposud sloužilo. Žalobce nemovitost převzal ve stavu, který se fakticky nezměnil. V kupní smlouvě, kde stranou prodávající bylo statutární město Liberec, byl žalobce ujištěn, že převáděné nemovitosti jsou bez jakýchkoliv právních i faktických vad. Statutární město Liberec vědělo, v jakém stavu je odkanalizování bytového domu čp. 147, a považovalo tento stav za vyhovující. Již v odvolání žalobce upozorňoval na to, že je to Statutární město Liberec, které v rámci své povinnosti vyplývající ze zákona o obcích svoji povinnost neplní, penalizován je však žalobce. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný především zdůraznil, že vodoprávní úřady podle § 110 odst. 1 vodního zákona kontrolují dodržování ustanovení vodního zákona a předpisů podle něj vydaných a v rozsahu své působnosti ukládají opatření k odstranění zjištěných závad. Vodoprávní dozor provádějí podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Dle § 28 kontrolního řádu nestanovili zákon jinak, postupuje se při kontrole podle správního řádu. Kontrolní řád mimo jiné obsahuje jak zvláštní úpravu týkající se oznámení zahájení kontroly, tak zvláštní úpravu týkající se protokolu z kontroly.
11. Oznámení o zahájení kontroly bylo vodoprávním úřadem žalobci řádně oznámeno. Dne 8. 4. 2022 byl na místě kontroly sepsán záznam o kontrolním zjištění. Následně vodoprávní úřad vyhotovil protokol o kontrolním zjištění, ve kterém byl kontrolovaný žalobce poučen o

možnosti podat proti kontrolním zjištěním námitky do 15 dnů ode dne doručení tohoto protokolu. Ohledání provedené dne 11. 11. 2022 vodoprávním úřadem bylo ověřením stavu, tj. zda po provedeném dozoru a poučení žalobce jako kontrolovaného subjektu došlo k nápravě. Žalobce nápravu stavu dobrovolně neprovedl, proto bylo vydáno napadené rozhodnutí.

12. Žalovaný zdůraznil, že se nejednalo o místní šetření či ohledání ve smyslu správního řádu, ale o dozor prováděný v souladu s vodním zákonem a kontrolním řádem. Jedná se o běžný procesní postup vodoprávních úřadů, kdy po provedeném dozoru vydávají rozhodnutí o uložení opatření k nápravě, kdy jediným podkladem pro rozhodnutí je protokol o kontrolním zjištění. Pokud je protokol o kontrolním zjištění dostačující, což v posuzované věci byl, a v řízení o uložení opatření nejsou další účastníci řízení, není před uložení opatření k nápravě již třeba provádět žádné další dokazování ani shromažďovat žádné další podklady a pro rozhodnutí je využíván postup dle § 115 odst. 11 vodního zákona.
13. Žalovaný zdůraznil, že podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona je k vypouštění odpadních vod do vod podzemních nebo povrchových potřeba povolení. Žalobce žádným povolením k vypouštění odpadních vod nedisponuje, přestože jsou nečištěné odpadní vody z objektu čp. 147/10 na pozemku p. č. 457 v k. ú. Františkov u Liberce svedeny přepadem s následným zaústěním do vodního toku. Skutečnost, že v době konání prohlídky nebyl zjištěn únik odpadních vod, tak není relevantní. Žalobce vypouští odpadní vody v rozporu s právními předpisy a žalovanému není známo, že by ze strany žalobce v tomto ohledu byly činěny nějaké kroky k nápravě, řízení o povolení nakládání s vodami je přitom řízením návrhovým.
14. Žalobci byla uložena povinnost, aby vhodným způsobem zamezil nepovoleného odtoku (nepovolenému vypouštění odpadních vod) z jímky a ze septiku. Zjištěná závada je zjištěným protiprávním stavem, nikoliv závadou na jímce či septiku ve smyslu jejich porouchání. Také uvedení způsobu úpravy na stavbě jímky a septiku se týká nedovoleného vypouštění. Takovou úpravou může být například zaslepení přepadu a následné častější vyvážení septiku i jímky. Vodoprávní úřad nemůže při uložení opatření nařizovat konkrétní způsob, jak má povinný zjištěnou závadu napravit. Způsob řešení je zcela na vlastníkově nemovitosti, ze které jsou odváděny splaškové vody bez příslušného povolení k nakládání s vodami. Ten je také zodpovědný za konečný způsob řešení odkanalizování objektu v souladu s právními předpisy. Povinnost likvidovat odpadní vody v souladu s vodním zákonem a dodržovat ostatní předpisy s tím související je povinností každého jednotlivce, který produkuje odpadní vody. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
16. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Soud k takové vadě musí přihlídnout i z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost

zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS; judikatura Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). Podle ustálené judikatury jsou nepřezkoumatelná taková rozhodnutí, z nichž není zřejmé, jakými úvahami se soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Nepřezkoumatelný je také rozsudek, ve kterém soud opřel své rozhodnutí o skutečnosti v řízení nezjišťované či zjištěné v rozporu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je i takový rozsudek, jehož odůvodnění si vnitřně odporuje (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost má místo v případě zásadních vad rozhodnutí, které pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze věcně přezkoumat. To může nastat tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela, tedy i implicitně, reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Tyto závěry jsou přiměřeně aplikovatelné též na nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí.

17. Žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobci bylo opatření podle § 110 odst. 1 vodního zákona uloženo z důvodu porušení § 8 odst. 1 písm. c) téhož zákona, neboť žalobce nemá povolení k vypouštění odpadních vod. Žalovaný se přitom stejně jako vodoprávní úřad, který o věci rozhodl v prvním stupni, odvolával na zjištění obsažená v protokolu z kontroly provedené dne 8. 4. 2022, který považoval za dostačující podklad pro vydání napadeného rozhodnutí. V protokole z kontroly je sice konstatováno porušení zájmů chráněných vodním zákonem, v čem konkrétně je toto porušení spatřováno, však uvedeno není. Dle protokolu v době konání prohlídky únik odpadních vod zjištěn nebyl. Kontroloři pouze uvedli, že povinná osoba byla poučena o způsobu odkanalizování objektu v souladu s platnou legislativou a o nutnosti pravidelného vyvážení kalů ze septiku a jímky odbornou firmou. Návrh opatření ani lhůta ke zjednání nápravy vodoprávním úřadem žalobci stanovena nebyla. Přesto žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že ohledání provedené dne 11. 12. 2022 bylo ověřením stavu, zda po provedeném dozoru došlo k nápravě, a že prvostupňové rozhodnutí vodoprávního úřadu vydáno proto, že žalobce nápravu dobrovolně neprovedl. Současné však skutečnost, zda docházelo k úniku odpadních vod, označuje žalovaný za nerozhodnou, neboť k uložení opatření podle jeho názoru postačovalo, že žalobce v den provedené kontroly nedisponoval povolením k vypouštění odpadních vod.
18. Soud předestřenou argumentaci nepovažuje za srozumitelnou. Jestliže byla důvodem vydání opatření podle § 110 odst. 1 vodního zákona absence povolení k vypouštění odpadních vod, pak by zjednání nápravy mělo spočívat v tom, že si žalobce takové povolení obstará. Tomu by odpovídala argumentace žalovaného ve vyjádření k žalobě, že dle jeho zjištění o takové povolení ze strany žalobce požádáno nebylo. Tato argumentace však vůbec nekoresponduje s obsahem protokolu o kontrole, na nějž se odvolává jak vodoprávní úřad, tak žalovaný, a z něhož vyplývá spíše to, že problém je spatřován ve způsobu odkanalizování objektu, případně v nedostatečném vyvážení kalů ze septiku a jímky odbornou firmou. Na to žalobce z pohledu soudu zcela logicky zareagoval tak, že bezprostředně po provedené kontrole nechal jímku a septik odbornou firmou vyčistit, o čemž vodoprávnímu orgánu předložil důkaz.

19. Kontrola ze strany vodoprávního úřadu proběhla dne 8. 4. 2022, prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo žalobci uloženo opatření podle § 110 odst. 1 zákona o vodách, bylo vydáno dne 5. 1. 2023, tj. po téměř 9 měsících od provedené kontroly. Argumentace žalovaného ustanovením § 115 odst. 11 vodního zákona, dle kterého *v jednoduchých věcech, zejména lze-li rozhodnout na podkladě dokladů předložených účastníky vodoprávního řízení, rozhodne vodoprávní úřad bezodkladně; ustanovení § 36 a 47 správního řádu se nepoužijí, a jde-li o řízení z moci úřední, rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení. V ostatních případech rozhodne nejdéle do 60 dnů od zahájení vodoprávního řízení; ve zvlášť složitých případech nejdéle do 3 měsíců*, tak vyznívá minimálně nepřesvědčivě. Vydání prvostupňového rozhodnutí po téměř 9 měsících od provedené kontroly, během nichž se z pohledu žalobce, kromě toho, že obdržel protokol z kontroly (z něhož žádné konkrétní porušení zákona seznatelné není), nic nedělo, muselo být pro žalobce jistě překvapivé.

V. Závěr a náklady řízení

20. Z výše uvedených důvodů je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud tedy napadené rozhodnutí zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. Protože důvodem postupu soudu byla nepřezkoumatelnost týkající se ve významném rozsahu také prvostupňového rozhodnutí, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V dalším řízení jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
21. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
23. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů jeho právního zástupce. Odměna zástupce činí za dva úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí 8 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce, v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 17. ledna 2024

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
předsedkyně senátu